

Ensenyament

La Font del Paradís

Eva Gutiérrez és alumna de l'IES Salvador Espriu. L'any passat va participar en el concurs organitzat pel Museu de l'Aigua de Salt amb aquesta llegenda situada a la Font del Paradís del Pla dels Socs.

Llegenda de la Font del Paradís

Fa molt de temps, hi havia un poble molt pobre, que no tenia aigua.

Era molt necessària per als seus habitants, ja que per força havien de beure, rentar-se i fer-ne molts usos, però el poble era tan pobre que no podien fer res davant d'aquell problema.

Un dia, va arribar al poble un home alt, d'uns cinquanta anys, amb bigoti, una mica calb i d'aspecte agradable. Va anar a parlar amb els habitants del poble i els va proposar construir entre tots, i amb l'ajut dels diners de l'home, una font que salvaria el gran problema que tenia amb l'aigua tot aquell indefens poble. Els habitants hi van estar d'acord, i com que el problema era gran, i l'aigua era necessària, es van posar a construir-la entre tots. L'anaven fent molt contents, amb l'ajuda de l'home i dels escassos diners que ja li quedaven.

Quan quedava poc per acabar-la, es van quedar sense diners i sense materials, i la van deixar estar inútilment, veient que no hi podien fer res.

Els dies passaven i els habitants veien la font mig feta, enmig del poble, que podria haver-los salvat a tots.

Un bon dia, però, es van aixecar i la van veure acabada i que tenia una brillantor espectacular. Ningú no sabia què podia haver passat, però una velleta va dir que havia vist una dona molt bonica, una goja, que rentava la seva fina i blanca roba a la font mig construïda. La velleta

Font del Paradís. Foto Martí Artalejo

suposava que la goja devia tenir poders màgics per fer sorgir aigua i, compadida per la precària situació d'aquell poble, havia fet sorgir una font.

El poble estava salvat, tot i que mai no van saber del cert per què tot d'una la font, tot just a mig fer, va començar a brollar aigua.

Des de llavors, la font es coneix amb el nom de La Font del Paradís, perquè els habitants del poble van dir que a partir del moment en què tinguessin aigua aquelles terres serien un paradís.

Eva Gutiérrez